

V Praze dne 29.10.2019

Milí přátelé,

druhý ročník Memoriálu 42 RST je za námi a tak bychom rádi poděkovali všem, kteří nás i Hanku podpořili a zúčastnili se. Vzpomínka na Rastislava Živora se stala letos zároveň krásnou akcí podpory v duchu jeho odkazu.

Počasi nám letos nepřálo, o to více zaslužíte uznání vy, kteří se nenechali odradit. Účast možná nebyla tak hojná, zato sportovně i společensky měla akce emotivní náboj i nový rozměr.

Nádherné medaile už čekaly na své hrdiny...

...zatím co hrdinové čekali na startu.

Nechyběly překvapivé výsledky...

I očekávaná vítězství...

Malé sportovní tragédie – bloudění...

... i čistá euforie.

Trocha organizačních přešlapů (omlouváme se)!

A na konci sladká odměna pro všechny účastníky.

Děkujeme vám ! Děkujeme i těm, kteří pomohli finančně nebo jinak, ačkoli se nemohli zúčastnit.

Na startovním se vybralo více než úctyhodných 70 tis.Kč. Věříme, že peníze Hance pomohou.

Lucie ŽIVOROVÁ

Za 42 Financial Services a.s.

42 FS nadační fond

Marina MARKVARTOVÁ

42 FS nadační fond

Odkazy na fotografie a přehled medailistů jsou na www.42nadacnifond.cz v rubrice Aktuality, II ročník Memoriál 42 RST

A zde je poděkování od Hanky:

„Chtěla bych ještě jednou moc poděkovat vašemu fondu za finanční pomoc a podporu. Opravdu si vážím toho, že byla vybrána pro pomoc zrovna naše rodina:) Stejně tak si moc vážím částky, kterou se pro nás podařilo vybrat. Za to patří velké poděkování vašemu fondu, mým kolegům v práci a všem lidem, kteří se i přes poměrně velkou nepřízeň počasí zúčastnili 5. října Memoriálu 42 Rst, který je odkazem Rastislava Živora a jeho velkorysosti. I přesto, že jsem se vždycky snažila být "hrdinka", která svoje problémy v soukromí zvládne sama, někdy je potřeba si umět říct o pomoc. Jsem moc ráda, že žiju v zemi, kde si lidi s dobrým srdcem umí pomáhat. A i přes ztrátu zaměstnání u firmy, pro kterou jsem pracovala 20 let a která zrušila mé pracovní místo právě v době mé nemoci, vím, že moje práce a přístup k lidem, měl smysl. Nikdo z nás není dokonalý a i já udělala spoustu chyb. Ale vždycky jsem se snažila dělat věci nejlíp, jak jsem dokázala, a používat přitom nejen selský rozum, ale i svoje srdce a lidskost. A lidi, kteří si takových věcí váží a není pro ně nejdůležitější pouze rychlost a pracovní výkon, teď dokázali pomoci mně. A to nejen finančně, ale i svojí lidskou podporou, která je v době smrtelné nemoci strašně moc důležitá. A všichni, kteří si něčím podobným prošli, ví, že návrat zpátky do aktivního života, a to nejen toho pracovního, není tak lehký, jak by člověk předpokládal a přál si.

Samozřejmě nesmím zapomenout ani na pomoc mé rodiny. Poděkování patří všem z rodiny, ale hlavně mé sestra Jitce, která si se mnou prošla těmi nejhoršími okamžiky po chemoterapiích. A poděkování patří také všem mým kamarádům a známým za psychickou podporu během léčby“

Hana Paroulková